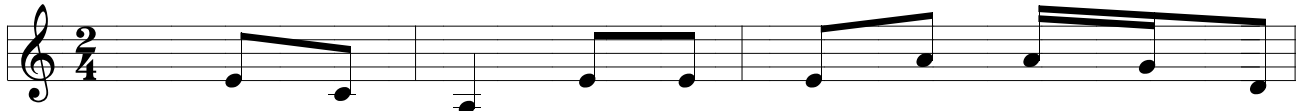

ĐỂ MẸ TRỌN NIỀM VUI

Chuyện: Thiệu Lâm Đào (TQ)

Nhạc: Thông Vi Vu

1. Có một điều tôi không sao dám nói với mẹ
2. Lúc ra trường tôi hân hoan tính đến chuyện tình

tôi. Chuyện mùa thi mẹ từ quê gửi cho tôi món
duyen. Mẹ tôi hay lại từ quê gửi cho tôi khăn

quà. Quà là chai thuốc sóng sánh nước, mẹ dặn dò
hồng. Dặn dò tôi hãy nhớ giữ lấy, dành tặng cho

tôi mau uống thôi. Bởi con đang học thuốc
ai con sánh vai. Chiếc khăn chung thủy giữ

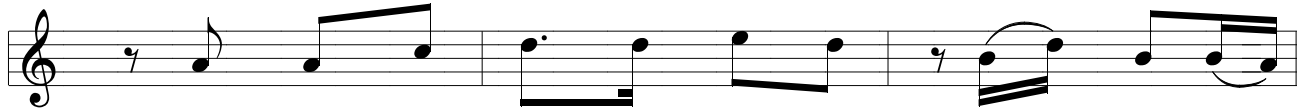
này bố óc đó con ơi! Dẫu không cần, tôi mãn
bên đẹp ý nghĩa yêu thương. Trót tâm tình tôi trao

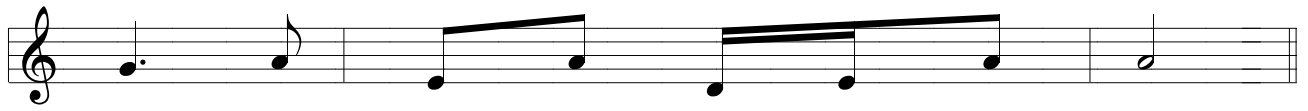
mê uống với cả tình yêu. Nào ngờ đâu lại bị
khăn mới đến cho người yêu. Nào ngờ đâu lại bị

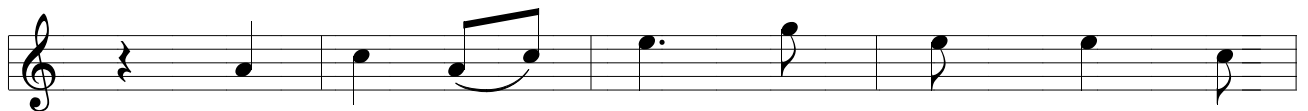
đau khiến tôi mãi nhớ đời. Rồi mùa thi ấy vẫn kết trái,
chê khiến tơ duyên lỡ làng. Rồi tình yêu mới cũng tiến tới

mẹ nhận tin vui, vui rất vui. Nhấn lên tôi
mẹ nhận tin vui, vui rất vui. Nhấn lên tôi

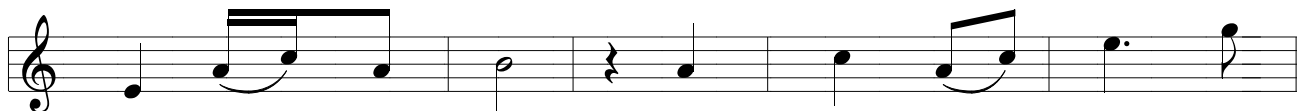
rằng: thuốc thật công hiệu phải không con?
rằng: khăn hồng chung thủy phải không con?

Đk: Mẹ tôi là thế, giống như bao mẹ

quê, thương con trọn bề dang cánh tay âm thầm vỗ

về mãi chở che. Tình thương vì thế mới

thiêng liêng làm sao. Tâm tư dạt dào nhưng nổi

riêng có nào dám ngỏ để mẹ trọn niềm vui.